

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Найактуальнішим у питанні активізації самостійної роботи студентів є вирішення проблеми *мотивації* самостійного опанування студентами як окремих тем, так й цілих курсів. Якщо з мотивацією ведення та організації самостійної роботи студентів з боку викладачів все більш-менш ясно (основним мотивуючим моментом виступає система оплати праці), то щодо студентства тут існує ще багато можливостей для її покращення. У зв'язку з цим виникає ціле коло проблем, які потребують вирішення. Коротко зупинимось на них (мотивація студентів, викладачів та роботодавців).

Організація самостійної роботи студентів потребує *методичного та інформаційного забезпечення*. Студентам необхідно викласти та виробити в них навички самостійної роботи з методичними матеріалами, підручниками з курсів, проблемними статтями у різноманітних виданнях, електронними курсами лекцій, монографіями. Найважливішими тут, на нашу думку, є уміння написання конспектів з опрацьованої літератури з викладенням найсуттєвіших моментів. Для цього, можливо, необхідно ввести короткий курс чи серію лекцій з організації самостійної роботи студентів. При цьому важливо відрізнити самостійну роботу студентів початкових курсів (коли вони повинні отримувати базові знання) від самостійної роботи студентів старших курсів (коли вони отримують більш спеціалізовані знання та навички).

Інформаційне забезпечення також потребує покращення. При цьому варто відзначити, що у КНЕУ вже багато що зроблено з точки зору забезпечення студентів власними підручниками. Однак нехтувати роботами інших вузів та спеціалістів також не варто. Цікавим з цієї точки зору може бути запрошення провідних вчених з інших вузів для проведення курсів лекцій чи семінарів з актуальних економічних проблем.

Необхідно також запровадити єдині стандарти щодо оцінки результатів самостійної роботи студентів. У першу чергу це стосується оцінки *проектів, рефератів та есе*, адже стандартизація екзаменаційної складової вже відбулася.

Якими б гарними не були складові самостійної роботи студентів без її ефективної мотивації не буде досягнуто головного за-

вдання вищого навчального закладу — підготовки фахівця з економіки. Основними мотивами, що впливають на вибір студентів є:

- отримання вищої освіти;
- можливість працевлаштування після закінчення вузу;
- отримання пристойної зарплати;
- покликання;
- можливість займатися науковою діяльністю на цій ниві;
- думка батьків.

Однак *відсутня* закономірність між отриманими в університеті оцінками (оцінкою знань та умінь студентів викладачами-науковцями або самими студентами) та рівнем доходів студентів після їх працевлаштування. Отримання диплому з відзнакою зараз тішить лише самого випускника. Це відбувається в першу чергу тому, що відсутній тісний зв'язок між університетом та роботодавцями.

Йдеться не лише про замовлення роботодавцями на конкретних фахівців, а й про відсутність довіри до якості освіти тих чи інших випускників, відсутність участі роботодавців у підготовці кадрів. Найкращою мотивацією для студентів в максимальному опануванні дисциплін було б працевлаштування найкращих з них у найкращих компаніях та підприємствах. Створення *конкуренції між роботодавцями* за випускників конкретного вузу чи його факультетів є найкращим мотивом для навчання саме у такому ВНЗі, навчання не лише для отримання диплому.

Л. М. Кіндрацька, д-р екон. наук, професор
кафедри обліку в кредитних і бюджетних
установах та економічного аналізу

НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЗА НАВЧАЛЬНОЮ ДИСЦИПЛІНОЮ «ОБЛІК В БАНКАХ»

Проведення в нашому університеті педагогічного експерименту з гармонізації освітньої діяльності до вимог Болонської декларації зумовило суттєве оновлення усталених підходів до методики навчання. Загалом методика визначає: перелік загальноосвітніх і прикладних дисциплін, «кількість» наданої теорії, час на індивідуальну і самостійну роботу, період практичного ознайомлення із професією протягом проходження виробничої і переддипломної практики.

Зрозуміло, методики бувають різні: практичні і теоретичні, прості і складні і, врешті, «добрі» і «погані».